Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0271

Comunicare comună privind ajutorul umanitar (JOIN(2026)0025)

Rezoluția Parlamentului European din 9 iulie 2026 referitoare la comunicarea comună privind ajutorul umanitar (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 27 mai 2026 intitulată „Apărarea valorilor, promovarea reformelor, obținerea de rezultate concrete: acțiunea umanitară a UE într-o ordine mondială în schimbare” (JOIN(2026)0025) (Comunicarea comună privind ajutorul umanitar) și documentele de lucru comune însoțitoare ale serviciilor Comisiei privind o abordare strategică a diplomației umanitare a UE (SWD(2026)0312), privind o abordare integrată a fragilității (SWD(2026)0313) și privind lanțurile de aprovizionare umanitare (SWD(2026)0314),

– având în vedere Rezoluția 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU din 31 octombrie 2000 și cele nouă rezoluții ulterioare ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea,

– având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la comunicarea comună privind ajutorul umanitar (JOIN(2026)0025) (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– având în vedere articolul 142 alineatul (5) și articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru dezvoltare,

A. întrucât nevoile umanitare cresc rapid și depășesc fondurile disponibile; întrucât peste 300 de milioane de persoane au în prezent nevoie de ajutor umanitar; întrucât ONU a lansat un o cerere la nivel

mondial de 33 de miliarde USD și își propune să utilizeze această finanțare pentru a fi alături de 135 de milioane de persoane din 50 de țări în 2026; întrucât la cererea similară a ONU din 2025, s-au adunat doar 12 miliarde USD, cel mai scăzut nivel de finanțare din ultimul deceniu[1];

B. întrucât încălcările dreptului internațional umanitar ating niveluri alarmante, și includ atacuri deliberate asupra civililor și uciderea lor, distrugerea infrastructurii esențiale, cum ar fi școlile și spitalele, violența sexuală pe scară largă, recrutarea copiilor pentru a fi soldați, atacuri împotriva lucrătorilor umanitari și a personalului medical, strămutarea forțată, înfometarea ca metodă de război, precum și refuzul deliberat a accesului umanitar și instrumentalizarea acestuia;

C. întrucât aceste încălcări contravin obligațiilor prevăzute de dreptul umanitar internațional, și anume Rezoluțiile 2286 (2016) și 2417 (2018) ale Consiliului de Securitate al ONU; întrucât ajutorul umanitar nu ar trebui instrumentalizat niciodată și ar trebui să ajungă la populația civilă care are nevoie de ajutor, fără piedici sau discriminare, prin respectarea deplină a dreptului internațional umanitar;

D. întrucât constrângerile care țin de acces, inclusiv obstacolele birocratice, restricțiile de circulație și ingerința părților aflate în conflicte limitează din ce în ce mai mult capacitatea actorilor umanitari de a ajunge la populațiile afectate;

E. întrucât Oficiul ONU pentru coordonarea afacerilor umanitare (OCHA) a lansat o resetare umanitară la nivelul sistemului pentru a eficientiza sistemul global de ajutor umanitar;

F. întrucât UE și statele sale membre furnizează cea mai mare parte a finanțării umanitare la nivel mondial[2];

G. întrucât lanțurile de aprovizionare umanitare, de la achiziții până la livrarea finală, reprezintă până la 80 % din totalul cheltuielilor umanitare la nivel mondial;

H. întrucât, în urma șocurilor din ultimii cinci ani, fragilitatea globală

---

1 Oficiul Organizației Națiunilor Unite pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare „Global Humanitarian Overview 2026” (Raportul de sinteză din 2026 privind situația umanitară la nivel mondial), https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Consiliul European și Consiliul, „Humanitarian aid” (Ajutor umanitar), https://www.consilium.europa.eu/en/policies/humanitarian-aid/.

rămâne la un nivel aproape record[3];

I. întrucât conflictele, schimbările climatice și factorii economici sunt cei trei factori principali ai creșterii nevoilor umanitare, care amplifică insecuritatea alimentară, strămutările și riscurile pentru sănătate și cresc frecvența și intensitatea dezastrelor; întrucât creșterea nivelului mării poate reprezenta o amenințare existențială pentru statele insulare mici în curs de dezvoltare, care se numără printre țările cele mai vulnerabile la schimbările climatice, ceea ce duce la o nevoie tot mai mare de acțiuni umanitare și de pregătire;

J. întrucât, în perioade de conflict și criză, inegalitățile de gen preexistente sunt adesea exacerbate, ceea ce face ca femeile și fetele, în special cele cu vulnerabilități intersecționale, să fie afectate în mod disproporționat de conflicte, strămutări, violență de gen și excluderea de la serviciile vitale și din procesele decizionale; întrucât, din punct de vedere istoric, ponderea ajutorului umanitar bilateral cu obiective privind egalitatea de gen a fost scăzută și s-a diminuat și mai mult în ultimii ani, stagnând la 17 % în perioada 2021-2022[4]; întrucât organizațiile conduse de femei primesc doar 0,4 % din ajutorul bilateral în statele fragile[5];

K. întrucât strămutarea forțată atinge niveluri fără precedent, iar o proporție semnificativă a refugiaților și a persoanelor strămutate în interiorul țării locuiesc în state fragile și cu venituri mici, ceea ce crește nevoia de asistență umanitară și de servicii de protecție;

Protecția – Apărarea dreptului internațional umanitar, a principiilor umanitare și a protecției civililor și a lucrătorilor umanitari și elaborarea unei strategii comune de diplomație umanitară

1. salută angajamentele asumate în comunicarea comună privind ajutorul umanitar în contextul dreptului internațional umanitar și principiile umanitare ale umanității, imparțialității, neutralității și independenței; reamintește că dreptul internațional umanitar cutumiar este obligatoriu pentru toate părțile implicate într-un conflict; condamnă cu fermitate obstrucționarea ajutorului umanitar; se opune în mod fundamental furnizării de ajutor umanitar pentru a promova agendele militare și politizarea ajutorului umanitar prin restricționarea drastică a accesului la ajutorul vital, care subminează

---

3 Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), „States of Fragility 2025” (Diverse aspecte ale fragilității în 2025), OECD Publishing, Paris, 2025, https://doi.org/10.1787/81982370-en.

4 OCDE, „Development Finance for Gender Equality 2024” (Finanțarea pentru dezvoltare dedicată egalității de gen în 2024), OECD Publishing, Paris, 20245, https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 Secretarul General al ONU, „Femeile, pacea și securitatea – Raportul Secretarului General al ONU”, 5 septembrie 2025.

principiile umanitare fundamentale, și condamnă aceste practici;

2. invită Comisia să condamne nerespectarea dreptului umanitar internațional și să tragă în mod constant la răspundere actorii implicați în încălcări ale dreptului umanitar internațional în relațiile sale externe;

3. invită Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și statele membre să consolideze acțiunile de protejare a spațiului umanitar, să asigure respectarea dreptului umanitar internațional și a principiilor umanitare, să întărească mecanismele de tragere la răspundere, să abordeze lacunele în monitorizarea încălcărilor, inclusiv prin colectarea de date și proiecte precum „Dreptul umanitar internațional în prim-plan”, și să se abțină de la parteneriate care ar submina aceste principii;

4. invită Consiliul, Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și statele membre să garanteze în continuare că măsurile restrictive și practicile de reducere a riscurilor bancare permit o acțiune umanitară bazată pe principii, inclusiv prin încorporarea și aplicarea sistematică a unor derogări și garanții umanitare permanente eficace, clare și operaționale în toate măsurile restrictive relevante, pe baza derogării permanente stabilite prin Rezoluția 2664 (2022) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite;

5. subliniază că, în cazul în care UE finanțează și furnizează ajutor umanitar menit să salveze vieți și să prevină foametea, iar o țară din afara UE împiedică sau blochează furnizarea acestuia, UE trebuie să utilizeze toate pârghiile politice, diplomatice, juridice și economice de care dispune pentru a asigura tranzitul imediat și fără obstacole al respectivului ajutor și pentru a asigura că acesta ajunge la populația care are nevoie de el; invită Comisia și SEAE să semnaleze în mod sistematic astfel de obstrucții la cel mai înalt nivel politic și să ia toate măsurile necesare împotriva statelor, entităților sau persoanelor responsabile de acestea, pentru a realiza furnizarea imediată și fără obstacole a asistenței umanitare;

6. invită Comisia să își intensifice sprijinul pentru măsurile de siguranță și securitate menite să protejeze lucrătorii umanitari, inclusiv prin programe de formare, în special dedicate personalului local, și prin elaborarea unor standarde minime comune de securitate pentru comunitatea umanitară, amplificând coordonarea în domeniul securității și disponibilitatea datelor critice privind securitatea, punând în comun resursele de securitate și dezvoltând inițiative comune cu partenerii umanitari, inclusiv în chestiunea amenințărilor emergente, cum ar fi dezinformarea; îndeamnă Comisia să transforme programul „Protect Aid Workers” (Protecția lucrătorilor umanitari) într-un program global permanent, cu finanțare corespunzătoare;

7. invită Comisia să crească sprijinul pentru serviciile de sănătate mintală și de sprijin psihosocial pentru lucrătorii umanitari, în special pentru personalul local, având în vedere nivelurile ridicate de stres și traumele asociate operațiunilor umanitare;

8. condamnă în termenii cei mai fermi intensificarea atacurilor și a asasinatelor asupra lucrătorilor umanitari în zonele de conflict; reamintește statelor obligația de a respecta și de a proteja personalul activ în ajutorul umanitar și reamintește că atacurile intenționate împotriva personalului implicat într-o misiune de asistență umanitară constituie crime de război; condamnă cu fermitate utilizarea așa-numitei tactici de dublu atac, documentată în conflicte, inclusiv în cele din Ucraina, Gaza și Liban, prin care un atac inițial este urmat de încă unul sau mai multe atacuri, vizând adesea civili și salvatori, în special lucrători umanitari, și care poate constitui o crimă de război; invită Comisia și statele membre să condamne fără echivoc uciderea lucrătorilor umanitari și să investească în anchetarea și urmărirea penală a făptașilor;

9. invită Comisia, SEAE, delegațiile UE, reprezentanții speciali ai UE și statele membre, utilizând o abordare de tip „Echipa Europa”, să lucreze la o strategie comună a UE pentru diplomația umanitară, în strânsă consultare cu actorii umanitari, inclusiv cu partenerii organizațiilor neguvernamentale internaționale; subliniază că o diplomație umanitară eficace ar trebui să fie adaptată situației, să fie fundamentată pe date și să se bazeze pe acțiuni de sensibilizare și consultanță de specialitate de la nivel local, precum și pe un dialog sistematic cu partenerii umanitari locali și naționali și cu actorii aflați pe teren în prima linie, inclusiv cu organizațiile locale ale societății civile și cu organizațiile pentru drepturile femeilor, care se află adesea în prima linie a răspunsurilor umanitare;

10. subliniază că o diplomație umanitară eficace și eficientă necesită consolidarea coordonării dintre toți actorii umanitari și politici relevanți și mobilizarea tuturor instrumentelor diplomatice posibile, inclusiv prin puncte focale pentru diplomația umanitară și strategii de comunicare specifice, în vederea îmbunătățirii capacității UE de a proteja spațiul umanitar în conflictele armate și de a pleda împotriva încălcărilor dreptului umanitar internațional;

11. subliniază că trebuie întărită capacitatea UE de a monitoriza și de a documenta încălcările dreptului umanitar internațional, inclusiv prin sprijinirea mecanismelor independente de tragere la răspundere și a cooperării cu organismele internaționale de anchetă;

12. salută angajamentul UE de a consolida promovarea (advocacy) și sprijinul pentru sectorul protecției ca element central al acțiunii umanitare, precum și pentru egalitatea de gen; este alarmat de creșterea bruscă a atacurilor asupra lucrătorilor umanitari, a personalului medical și a infrastructurii umanitare, precum și de

creșterea violenței de gen, inclusiv a violenței sexuale în situații de conflict, în contexte umanitare[6]; invită Comisia, SEAE, delegațiile UE și statele membre să plaseze femeile și fetele în centrul eforturilor de pregătire și răspuns umanitar, să adopte o abordare incluzivă și să întărească punerea în aplicare integrală a agendei privind femeile, pacea și securitatea, inclusiv a măsurilor de protejare a femeilor și fetelor împotriva violenței de gen, și să consolideze participarea deplină, egală și semnificativă a femeilor în toate etapele proceselor de pace, inclusiv în răspunsurile umanitare și în eforturile de redresare; invită Comisia și statele membre să furnizeze 5 % din asistența lor oficială pentru dezvoltare (AOD) în contexte fragile organizațiilor conduse de femei și organizațiilor pentru drepturile femeilor, printr-o finanțare flexibilă și pe termen lung, având în vedere rolul important de conexiune pe care femeile implicate în consolidarea păcii și organizațiile conduse de femei îl joacă în calitate de primi intervenienți în crizele umanitare și, în același timp, ca promotori ai păcii, mediatori și actori ai dezvoltării în comunitățile lor; se bucură că Comisia își va consolida angajamentul privind sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile reproductive în contexte umanitare, inclusiv prin intermediul programului SHIELD (Sănătatea sexuală și reproductivă în situații de urgență și pentru o viață demnă) și invită Comisia să aloce fonduri suficiente acestui program;

Performanță – Promovarea unei reforme a sectorului umanitar centrate pe oameni și obținerea unor răspunsuri umanitare mai eficace și mai eficiente

13. regretă profund criza umanitară mondială și a finanțării pentru dezvoltare, precum și decizia mai multor donatori importanți, inclusiv a mai multor state membre ale UE, de a-și reduce bugetele pentru ajutor; invită statele membre să ia măsuri credibile în vederea îndeplinirii angajamentului colectiv al UE de a furniza 0,7 % din venitul național brut ca AOD, 10 % fiind dedicat acțiunii umanitare;

14. este îngrijorat de faptul că concurența geopolitică tot mai mare și schimbarea priorităților donatorilor pot deturna atenția și resursele de la țările cel mai puțin dezvoltate și mai fragile din lume; invită Comisia și statele membre să aplice criterii transparente, bazate pe nevoi, atunci când alocă asistență umanitară și să asigure o finanțare suficientă și susținută pentru crizele care au fost în mare parte neglijate și subfinanțate;

15. salută eforturile depuse de Comisie pentru a îmbunătăți eficiența ajutorului și calitatea finanțării umanitare în contextul resetării umanitare a ONU și pentru a acorda prioritate persoanelor care au

---

6 Secretarul General al ONU, „Conflict-related Sexual Violence – Report of the Secretary-General” (Violența sexuală în situații de conflict – Raportul Secretarului General al ONU), 21 aprilie 2026.

cea mai mare nevoie de ajutor; subliniază că, pe lângă volumul ajutorului, calitatea și responsabilitatea în a acorda asistența umanitară a UE sunt de o importanță majoră și că reformele din sectorul umanitar trebuie să fie bazate pe nevoi, orientate spre rezultate și axate pe eficacitate și impact real; evidențiază totuși că acest exercițiu nu trebuie să devină o abordare axată doar pe reducerea costurilor, care să compromită acordarea de asistență bazată pe principii și pe nevoi; invită Comisia să pledeze pentru ca creșterile eficienței din cadrul resetării umanitare să fie reinvestite în răspunsurile umanitare din prima linie, mai degrabă decât să se reducă nivelurile generale de asistență; invită Comisia și statele membre să se asigure că toate reformele umanitare pe care le realizează sunt centrate pe oameni și iau în considerare dimensiunea de gen, aliniind procesele de finanțare, conformitate și reformă la obiectivele de calitate, localizare și responsabilitate față de populațiile afectate;

16. încurajează Comisia să își continue eforturile pentru ca lanțurile de aprovizionare umanitare să devină mai eficace, mai eficiente, mai sustenabile din punctul de vedere al mediului și mai reziliente; invită Comisia să conceapă aceste reforme împreună cu actorii de punere în aplicare și să le sprijine printr-o finanțare adecvată;

17. ia act de angajamentul Comisiei de a utiliza cel puțin două treimi din finanțarea sa umanitară prin modalități transformatoare care amplifică flexibilitatea și eficiența și reduc sarcina administrativă asupra partenerilor; încurajează Comisia să extindă și mai mult utilizarea ajutorului în numerar, după caz, ca modalitate de furnizare a ajutorului umanitar eficientă, demnă și centrată pe persoane;

18. sprijină ferm agenda și foaia de parcurs privind localizarea; solicită Comisiei să raporteze până la sfârșitul anului 2026 despre progresele înregistrate în vederea atingerii obiectivului său de a furniza, până în 2027, 25 % din finanțarea umanitară cât mai direct posibil actorilor locali prin agenții și organizații internaționale, agenții specializate ale statelor membre și ONG-uri partenere, subliniind, în același timp, rolul central al ONU în coordonarea răspunsului umanitar internațional la dezastre și conflicte armate; solicită Comisiei să reflecteze asupra modului în care pot realiza progrese suplimentare privind localizarea după 2027;

19. invită Comisia și statele membre să asigure o localizare semnificativă și parteneriate echitabile cu personalul care intervine în situații de urgență la nivel local, inclusiv garantând că actorii locali joacă un rol activ în procesul decizional umanitar, în planificarea, monitorizarea și evaluarea răspunsurilor umanitare; salută călduros angajamentul UE de a investi în implicarea actorilor locali în diplomația umanitară; invită Comisia să simplifice accesul actorilor locali la finanțarea umanitară a UE, inclusiv prin reducerea barierelor administrative, adaptarea cerințelor de conformitate și de raportare și creșterea

utilizării unor mecanisme de finanțare previzibile și intermediare;

Crearea de parteneriate – Către o abordare integrată a fragilității

20. subliniază că abordarea generală a UE față de contextele fragile trebuie să asigure coerența între instrumentele sale umanitare, de dezvoltare și de securitate, trebuie să reflecte legătura dintre domeniul umanitar, dezvoltare și pace și să integreze în mod semnificativ considerentele de mediu și climatice; invită Comisia și statele membre să intensifice sprijinul atât pentru populațiile strămutate, cât și pentru comunitățile care le găzduiesc, să investească în soluții durabile și în autonomie și să se asigure că răspunsurile la strămutările prelungite creează punți de legătură între acțiunile umanitare, acțiunile de dezvoltare și de pace;

21. recunoaște importanța unor abordări coordonate între actorii din domeniul umanitar, al dezvoltării și al păcii în contexte fragile și afectate de conflicte; subliniază că o astfel de coordonare trebuie să respecte pe deplin mandatele distincte și principiile de funcționare ale acțiunii umanitare; avertizează cu privire la subordonarea asistenței umanitare oricăror obiective care nu sunt ghidate de principiile umanitare, deoarece o astfel de subordonare poate compromite accesul umanitar sigur și acceptarea lui de către comunitățile afectate și părțile la conflict și poate expune beneficiarii și personalul umanitar la riscuri suplimentare;

22. solicită Comisiei să ofere orientări suplimentare privind integrarea acțiunilor umanitare, de dezvoltare și de pace prin finanțare secvențială, complementară sau comună cu statele membre; încurajează Comisia să utilizeze flexibilitățile disponibile în instrumentele de finanțare pentru a răspunde în mod adecvat crizelor în contexte fragile;

23. reliefează importanța unui angajament susținut în contexte fragile și afectate de conflicte, cu o abordare centrată pe oameni, care să fie pe deplin aliniată la obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU și la principiul de a nu lăsa pe nimeni în urmă; scoate în evidență că intervențiile în contexte fragile și afectate de conflicte ar trebui să abordeze factorii structurali ai sărăciei și inegalității, să promoveze dezvoltarea umană și să se adreseze în primul rând persoanelor celor mai vulnerabile, fără niciun fel de discriminare, consolidând în același timp guvernanța, capacitatea instituțională și accesul la serviciile de bază;

24. sprijină eforturile de a intensifica coordonarea inițiativei „Echipa Europa” în contexte fragile și de a întări parteneriatele cu țările din afara UE, cu organizațiile regionale și multilaterale, cu băncile internaționale de dezvoltare, cu sectorul privat și cu organizațiile filantropice; invită Comisia să colaboreze îndeaproape cu actorii și organizațiile societății civile locale și cu comunitățile locale în

contexte fragile pentru a consolida sustenabilitatea, reziliența și responsabilitatea la nivelul comunității;

25. salută anunțul Comisiei că va elabora un nou program global pentru evaluări multisectoriale ale nevoilor și investiții în calitatea datelor, interoperabilitate, schimbul de date în condiții de siguranță și instrumente analitice și de raportare mai puternice, inclusiv instrumente de observare a Pământului și de modelare, pentru a consolida procesul decizional bazat pe dovezi și pentru a facilita răspunsuri umanitare mai rapide, mai coordonate și mai eficace;

26. subliniază importanța unei programări care să țină seama de potențiale conflicte și invită Comisia și partenerii să integreze în mod sistematic analiza conflictelor în intervențiile umanitare și de dezvoltare în contexte fragile;

27. solicită ca delegațiilor UE să li se acorde suficientă flexibilitate operațională pentru a adapta programele la contextele fragile care evoluează rapid și pentru a coordona în mod eficace dialogul politic și punerea în aplicare în cadrul mai larg ce reunește intervenția umanitară, acțiunile de dezvoltare și pace;

28. ia act de intenția Comisiei de a majora finanțarea pentru proiectele care sprijină implicarea sectorului privat și investițiile inovatoare bazate pe partajarea riscurilor în situații care necesită ajutor umanitar prelungit; încurajează Comisia să identifice cele mai potrivite instrumente pentru fiecare context, asigurând o abordare a investițiilor care să țină seama de conflicte, și să evalueze implementarea strategiei „Global Gateway” ca instrument al UE pentru consolidarea rezilienței și a dezvoltării durabile în contexte fragile, inclusiv pentru nevoile cele mai acute și imediate;

29. invită Comisia să sprijine implicarea responsabilă a sectorului privat în contexte umanitare, în conformitate cu principiile umanitare și cu cerințele de transparență și responsabilitate, contribuind în același timp la o dezvoltare durabilă și incluzivă, inclusiv prin crearea de locuri de muncă decente și reducerea sărăciei;

30. subliniază că AOD ar trebui alocată acolo unde este cea mai mare nevoie și trebuie să rămână un instrument esențial pentru abordarea nevoilor umanitare și furnizarea de servicii vitale populațiilor afectate de criză, care reprezintă condițiile absolut esențiale pentru a avea societăți stabile, incluzive și prospere; evidențiază că parteneriatele public-privat pot completa AOD, dar nu trebuie să o înlocuiască în furnizarea de asistență umanitară și sprijin pentru reziliență;

31. invită Comisia să monitorizeze periodic implementarea angajamentelor privind fragilitatea și să raporteze Parlamentului o dată la doi ani despre implementarea lor; subliniază importanța unei coordonări strânse între serviciile Comisiei, SEAE și delegațiile UE,

inclusiv prin cadre dedicate fragilității; solicită Comisiei clarificări ulterioare despre rolul serviciilor implicate în abordarea integrată a fragilității; invită Comisia și SEAE să colaboreze activ cu ONU și cu alți parteneri internaționali în abordarea fragilității;

Calea de urmat și implementarea

32. invită Comisia și SEAE să elaboreze un plan clar de implementare și monitorizare a angajamentelor asumate în comunicarea comună privind ajutorul umanitar și în documentele de lucru însoțitoare ale serviciilor Comisiei și să asigure implicarea deplină a Parlamentului în acest proces;

33. subliniază importanța diplomației parlamentare și a controlului democratic în consolidarea responsabilității și a legitimității în ceea ce privește acțiunile umanitare; evidențiază contribuția organismelor interparlamentare, cum ar fi Adunarea Parlamentară Africa-UE și Adunarea Parlamentară Paritară a Organizației statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific-UE, la derularea dialogului cu țările și regiunile partenere privind nevoile umanitare, protejând astfel spațiul umanitar;

°

° °

34. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă, Consiliului, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.